Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35272
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

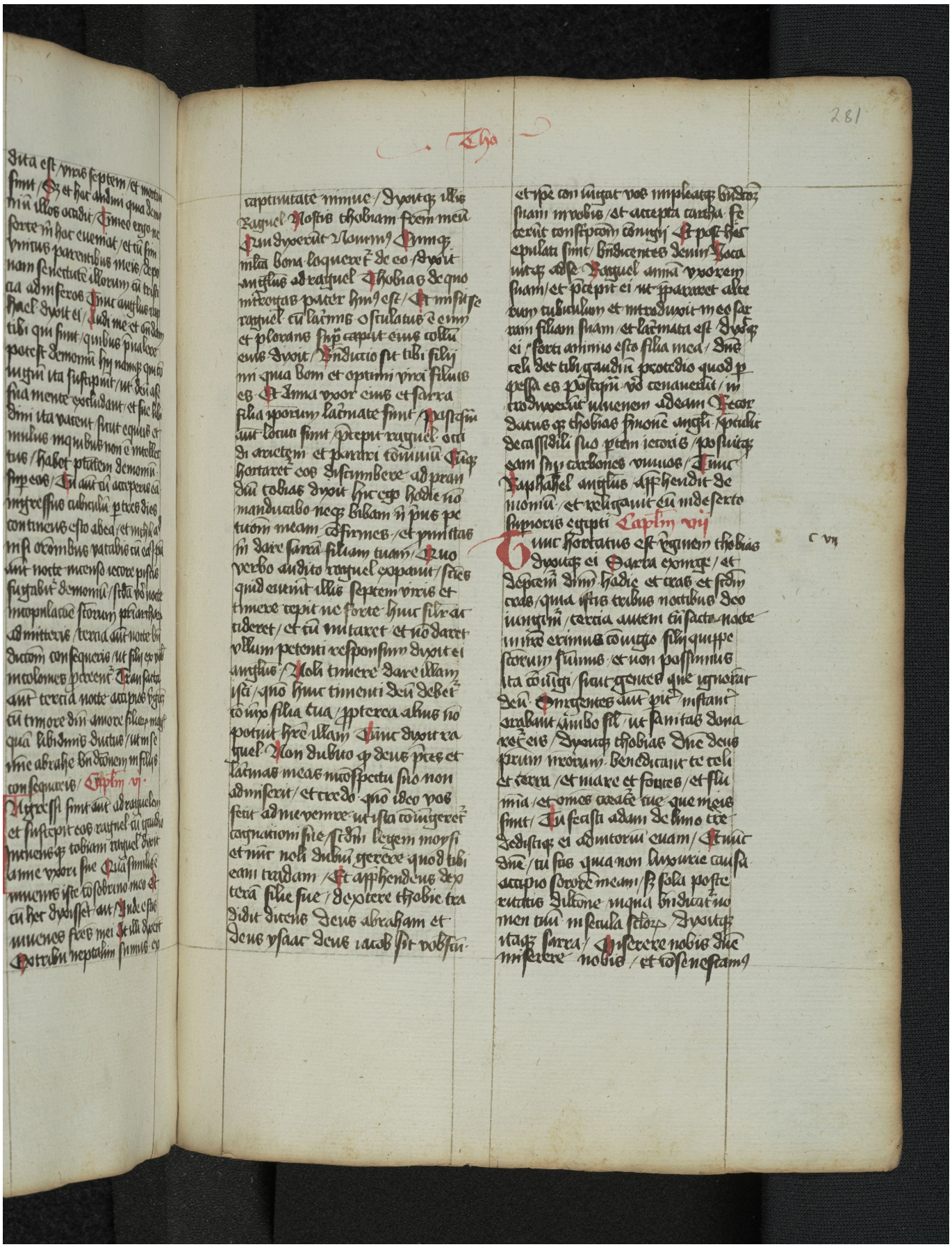

281

Tho

ita est / vnus septem / et morietur
sunt / Qui et hos audiui quia demo
nium illos occidit / timeo ergo ne
sorte mihi hoc euenat / et tu sim
vnus parentibus meis / deper
iam senectute illorum cum tristi
tia ad inferos / Nunc angelus ait
Raphael dixit ei / audi me et ostendam
tibi qui sint / quibus prualebit
potestas demonii hi namque qui co
iugium ita suscipiunt / ut dei ab
sua mente excludant / et sue libi
dini ita parent / sicut equus et
mulus in quibus non est intellectus
habet potestatem demonium
super eos / Tu autem cum accepero ea
in secretio cubiculi per tres dies
continens esto aea / et nihil ab
nisi orationibus parabis cum ea / sed
aut nocte mensis secreto pasce
sustinebit demonium / sed in nocte
in qua lectus sororum parabitur
admitteris / tertia autem nocte bene
dictionem consequeris / ut filii ex eis
nascantur / et tertia nocte accipies virgi
nem in timore dei amore filiorum magis
quam libidinis ductus / ut in se
mine abrahe benedicantur in filiis
consequeris / Capitulum vi.

Egressi sunt autem de raguel
et suscepit eos raguel cum gaudio
mensque tobiam raguel dixit
uxori suae / Quia similis
iuuenis iste consobrino meo et
cum her dixisset aut / Unde estis
iuuenes fratres mei et illi dixerunt
De tribu neptalim sumus ex

captiuitate ninue / Dixitque illis
Raguel / Nostis thobiam fratrem meum
Quin dixerunt Nouimus / Cumque
multa bona loqueretur de eo / Dixit
angelus ad raguel / Thobias de quo
interrogas pater hic est / Et insuper
raguel cum lacrimis osculatus est eum
et plorans super caput eius collum
eius dixit / Benedictio sit tibi fili
mi quia bonus et optimus vir filius
es / Et anima vxoris eius et soror
filia eorum lacrimate sunt / postquam
autem locus sunt / precepit raguel oci
di arietem et pontifici tonuit / Quique
hortatus est eos dicumbere ad prandium
tobias dixit hic ego hodie non
manducabo neque bibam nisi prius pe
tierim meam confirmes / et promittas
mihi dare sarra filiam tuam / Quo
verbo audito raguel expauit / sciens
quid euenit illis septem viris et
timere cepit ne forte hunc filiam
uideret / et cum mutaret et non daret
vellum petenti responsum dixit ei
angelus / Noli timere dare illam
isti / quo hunc timeui deum debet
timere filia tua / propterea alius non
potuit habere illam / Nunc dixit ra
guel / Non dubito quin deus prestet
lacrimas meas in conspectu suo non
admiscent / et credo quia ideo vos
sent ad me venire ut ista coniungeretur
cognationi sue / secundum legem moysi
et nunc noli dubitare gerere quod tibi
eam tradam / Et apprehendens de
tera filie sue / deposuit in thobie tra
didit dicens deus abraham et
deus ysaac deus iacob sit vobiscum

et ipse coniungat vos impleatque benedictio
nem suam in vobis / et accepta carta fe
cerunt conscriptionem coniugii / Et post has
epulati sunt / benedicentes deum / Voca
uitque adsa raguel anna vxorem
suam / et precepit ei ut prepararet alte
rum tabulatum et introduxit in eo sar
ram filiam suam / et lacrimata est / Dixit
que ei / Forti animo esto filia mea / Det
celi det tibi gaudium pro tedio quod pa
passa es postea non desinaueritis / in
troduxerunt iuuenem ad eam / Recor
dans quoque thobias sermonum angeli / sumpsit
de cassidili suo partem ieconis / posuitque
eam super carbones viuos / Tunc
Raphael angelus apprehendit de
monium / et relegauit eum in deserto
superioris egipti Capitulum vii

Cum hortatus est iuuenem thobias
dixitque ei / Surge exorque / et
deprecemur dominum hodie et cras et sedem
cras / quia istis tribus noctibus deo
iungemur / tertia autem cum facta nocte
in nuptiis erimus coniugio filii quippe
sanctorum sumus / et non possumus
ita coniugi / sicut gentes que ignorant
deum / Orantes autem pariter
orabant simul / ut sanitas dona
retur eis / Dixitque thobias Domine deus
patrum nostrorum / benedicant te celi
et terra / et mare et fontes / et flu
mina / et omnes creature tue que in eis
sunt / Tu fecisti adam de limo terre
dedisque ei adiutorium euam / Et nunc
domine / tu scis quia non luxurie causa
accipio sororem meam / sed solam posteri
tatis dilectione in qua benedicitur no
men tuum in secula seculorum / Dixitque
iuuenis sarra / Miserere nobis domine
miserere nobis / et consenescamus